

NEKOUKEJ JĀ• POD SUKNI!

StĀ™eda, 10 srpen 2022

Bylo Ā¼havĀ© letnĀ- odpoledne, v nacpanĀ© tramvaji Ā•Ā-slo devĀ›t bylo k zalknutĀ-. Kousek od tyĀ•e, kterĀj mi poskytovala v zatĀjĀ•kĀjich, sedĀ›la na dvousedaĀ•ce mladĀj pohlednĀj maminka se synkem pĀ™edĀjkolnĀ-ho vĀ›ku. Maminka na svĀ© vyzvĀ-dala, co se odehrĀjlo ve Ājkolce, kluk vyprĀjvĀ›l cosi o stavebnicĀ-ch a o tom, jak malĀj HaniĀ•ka nechtĀ›la maso k obĀ›du. Pak najednou zniĀ•ehonic prohlĀjzil: Ā©Mami, KĀjja dostal od Ā°Ā•i pohlavek, protoĀ¼e se koukal VĀ›ruĀjce pod suk

Na zastĀjvce nastala mela, netrpĀ›livĀ- nastupujĀ-cĀ- se nedoĀ•kavĀ› tlaĀ•ili dovnitĀ™ pĀ™es vystupujĀ-cĀ-, jak uĀ¼ to v naĀjĀ- uspĀ›chanĀ© metropoli vĀ›tĀjinou bĀ½vĀj. Naproti naĀjĀ- dvojici se uvolnilo mĀ-sto, na kterĀ© se posadil starĀ½ upocenĀ½ pĀjn. MĀ›l na sobĀ› tmavĀ½ oblek s kravatou, muselo mu bĀ½t straĀjnĀ© vedro a bylo znĀjt, Ā¼e se mu po usednutĀ- trochu ulevilo. Z nĀjprsnĀ- kapsy vyndal peĀ•livĀ› sloĀ¼enĀ½ zĀjĀ™ivĀ› bĀ-lĀ½ lĀjtkovĀ½ kapesnĀ-Ā•ek s vyĀjitĀ½m monogramem a snaĀ¼il se nenĀjpadnĀ› otĀ™Ā-t svĀ© orosenĀ© Ā•elo.

Ā©To mĀjĀj sice pravdu, PĀ©Ā¥o, ale jak bys poznal tygra od geparda napohled?Ā© ZvĀ-davĀj maminka si poposedla aĀ¼ k opĀ›radlu, aby udĀ›lala upocenĀ©mu pĀjnovi vĀ-c mĀ-sta pro nohy. Ā©Tygr mĀj pruhu a gepard puntĀ-ky, tĀjta mi to ukazoval na obrĀjzku.Ā© PĀ©Ā¥a svĀ© rodiĀ•ce tentokrĀjt odpovĀ›dĀ›l tĀ³nem, jakoĀ¼e proĀ• se ho ptĀj na takovou samozĀ™ejmost, kterou urĀ•itĀ› vĀ›dĀ- uĀ¼ i miminka v koĀ•ĀjrkĀjich. Maminka jen pobavenĀ› pĀ™ikĀ½vla a tentokrĀjt pĀ™i zmĀ-nce o svĀ©m manĀ¼elovi na moment pĀ™ivĀ™mela oĀ•i.

PĀjn v obleku se na kluka pochvalnĀ› usmĀjil. MoĀ¼nĀj to byl nĀ›jakĀ½ vysokoĀjkolckĀ½ profesor zoologie, vracejĀ-cĀ- se z celosvĀ›tovĀ©ho kongresu vĀ›deckĀ½ch kapacit pĀ™es pruhu a puntĀ-ky velkĀ½ch koĀ•kovitĀ½ch Ājelem. OtevĀ™el koĀ¼enou aktovku, vyĀ›al z nĀ- jakĀjsi lejstra a poloĀ¼il si je na klĀ-n. ZavĀ™el aktovku, nahlĀ›dl do lejster a zjistil, Ā¼e si zapomnĀ›l nasadit brĀ½le. I odloĀ¼il lejstra, znovu otevĀ™el aktovku, vytĀ›hl pouzdro, otevĀ™el pouzdro a vyĀ›al z nĀ›j brĀ½le s tlustĀ½mi skly. V nĀjsledujĀ-cĀ- moment se snaĀ¼il uĀ•init s brĀ½lemi, aktovkou a lejstry nĀ›kolik vĀ›cĀ- najednou. Zazmatkoval, futrĀjl od brĀ½lĀ- mu sklouzl na zem, a jak tramvaj cukla pĀ™ed kĀ™iĀ¼ovatkou, zakutĀjlel se mu pod sedaĀ•ku.

Pan profesor hbitĀ› vrĀjtil lejstra do aktovky a zaĀ•al se rozhlĀ-Ā¼et po svĀ©m futrĀjlu. Pod svou sedaĀ•kou ho nemohl vidĀ›t, a tak si v naĀ¼ehlenĀ½ch kalhotĀjich klekl na zem a s nasazenĀ½mi brĀ½lemi na Ā•tenĀ- pĀjtral. MladĀ© mamince se ho zĀ¼elelo, rozhodla se, Ā¼e mu pomĀ-Ā¼e, koukla pod jeho sedaĀ•ku, okamĀ¼itĀ› uvidĀ›la ten zpropadenĀ½ futrĀjl a natĀjhla se pro nĀ›j. A v tu chvĀ-li to pĀ™iĀjlo.

Jak se maminka v Ājatech ke kolenĀ-m shĀ½bla, dala nohy trochu od sebe a jejĀ- klĀ-n se pĀ™iblĀ-Ā¼il k oĀ•Ā-m kleĀ•Ā-cĀ-ho pana profesora. Byl to jen kratiĀ•kĀ½ bezvĀ½znamnĀ½ okamĀ¼ik, kterĀ©ho si nikdo ani nevĀjimnul, potĀ© uĀ¼ futrĀjl putoval z ruky mladĀ© panĀ- do rukou pana profesora a nĀjsledovalo upĀ™Ā-mnĀ© podĀ›kovĀjnĀ-. MĀ½lil jsem se, nĀ›kdo si toho letmĀ©ho a nĀjhodnĀ©ho pĀ™iblĀ-Ā¼enĀ- mladĀ©ho Ā¼enskĀ©ho klĀ-nu a starĀ½ch muĀ¼skĀ½ch oĀ•Ā- pĀ™ece jen vĀjimnul. A ten nĀ›kdo to nenechal bez zvĀ›davĀ© dĀ›tskĀ© otĀjzky: Ā©Maminko, proĀ• ti ten pĀjn koukal pod sukni? VĀ¼dyĀ¥ pĀ™ed chvĀ-li jsi mi Ā™ekla, Ā¼e se to nesmĀ-. NemĀjm mu dĀjť taky pohlavek, jako dala Ā°Ā•a ... panĀ- uĀ•itelka KĀjovi?Ā© Holt z kluĀ•iny bude asi jednou rytĀ-Ā™skĀ½ ochrĀjnec Ā¼en.

Pan profesor, uĀ¼ tak rudĀ½ od hledĀjnĀ- brĀ½lĀ- v horku, zrudnul jeĀjtĀ› vĀ-c. OkamĀ¼itĀ› pochopil PĀ©Ā¥ovu otĀjzku a zaĀ•al drmolit hlubokĀ© omluvy ve smyslu, Ā¼e nic takovĀ©ho nechtĀ›l a ani si niĀ•eho nevĀjmi. Mamince se do tĀ™etice vybavil PĀ©Ā¥Ā›v tatĀ-nek, pomyslela si, Ā¼e aĀ¼ dajĀ- veĀ•er malĀ©ho spĀjť, tak ten si jejĀ-ch novĀ½ch krajkovĀ½ch kalhotek urĀ•itĀ› vĀjimne a nĀjleĀ¼itĀ› je ocenĀ-. Navenek vĀjak zachovala chladnou hlavu a obrĀjtila se k PĀ©Ā¥ovi: Ā©MIĀ•, prosĀ-m tĀ›, jĀj ti to pak vysvĀ›tlĀ-m.Ā© A pak se Ā°trpnĀ› podĀ-vala na pana profesora. ChvilĀ•ku

jakoby nevĎdĎla, co ĀTMĀ-ct, nato se zlehka dotkla hĀTMbetu jeho ruky, usmĀjla a Āipitla: â€žTo neĀTMeĀjte, to je dobrĀ¹/₂.â€œ

Nu a pak se pohled starĀ^oho pĀjna v obleku s kravatou stĀTMetl s pohledem mladĀ^o panĀ- v Ājatech ke kolenĀ^m a jejich Ā^osta se hlasitĎ rozesmĀjla na celou tramvaj. A PĀ^oĀ^o se k tĀ^o nesourodĀ^o dvojici pĀTMidal se svĀ¹/₂m nevinnĀ¹/₂m zvonivĀ¹/₂m dĀ^otskĀ¹/₂m smĀ-chem.